

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	3013000016
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013000016.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 25. februára 2015 v trestnej veci odsúdeného V. O. pre zločin ťažkej krádeže vlámaním za účelom zarábku podľa § 127, § 128 ods. 1 číslo 4, § 129 číslo 1, § 130 štvrtý prípad rakúskeho Trestného zákonníka, o sťažnosti odsúdeného V. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, z 22. januára 2015, sp. zn. 3Ntc 3/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného V. O. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 22. januára 2015, sp. zn. 3Ntc 3/2013, podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného V. O. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený na základe uznaného rozsudku Krajského súdu St. Pölten z 11. apríla 2013, sp. zn. 13Hv 27/13 b.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odsúdený sťažnosť (označenú ako odvolanie), v ktorej žiadal, aby najvyšší súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Namietal, že súdy Slovenskej republiky nie sú viazané cudzozemskými rozsudkami. Poukazoval na to, že rozhodnutie orgánu môže postihnúť osobu iba tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jej rodinu a blízke osoby. Na záver sťažnosti uviedol, že ľutuje spáchanie trestného činu, výkon trestu bol dostatočným ponaučením, preto by sa chcel po prepustení vyvarovať nezákonnej trestnej činnosti a viesť riadny život.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného V. O. nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. môže súd odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak

odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisu zistil, že krajský súd rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného zamietol.

Rovnako ako krajský súd, aj najvyšší súd konštatuje, že u odsúdeného sú naplnené formálne podmienky podmiennečného prepustenia, nakoľko odsúdený už vykonal potrebnú časť uloženého trestu odňatia slobody a čiastočne aj materiálna podmienka podmiennečného prepustenia, že odsúdený si počas výkonu trestu plní svoje pracovné ako aj mimopracovné povinnosti, dodržiava právne predpisy vzťahujúce sa na výkon trestu a svojím správaním v priebehu výkonu trestu preukázal polepšenie.

Jednou z podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je aj očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, ktoré musí byť dôvodné a založené jednak na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia vo výkone trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov a s prihliadnutím na účel trestu. V danom prípade ani podľa názoru najvyššieho súdu táto materiálna podmienka splnená nie je. V neprospech odsúdeného svedčí najmä opakované páchanie majetkovej trestnej činnosti (z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol sedemkrát súdne trestaný, z toho trikrát zahraničnými súdmi). Okrem toho z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že resocializačná prognóza u odsúdeného sa javí ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, najmä s prihliadnutím na dosiahnuté základné vzdelanie odsúdeného ako aj skutočnosť, že pred výkonom trestu bol odsúdený dlhodobo nezamestnaný, z čoho vyplývali finančné problémy a pravdepodobne aj následné páchanie majetkovej trestnej činnosti. Rovnako aj skutočnosť, že odsúdený k trestnej činnosti zastáva nekritický postoj a snaží sa ju bagatelizovať neodstraňuje obavu súdu z možnej recidívy.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd nemal za preukázané splnenie materiálnej podmienky, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sťažnosť odsúdeného V. O. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.